

DOTYCZY: OBIEKTÓW MAŁEJ INFRASTRUKTURY SPORTOWO – REKREACYJNEJ



Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Nowym Mieście Lubawskim pragnie zwrócić uwagę na niebezpieczeństwo jakie dla zdrowia ludzkiego niosą za sobą odchody zwierzęce oraz zły stan sanitarny i techniczny obiektów małej infrastruktury sportowo – rekreacyjnej takich jak: place zabaw, siłownie plenerowe, skateparki, parki do parkoura, street workout parki, parki linowe, piaskownice itp.

Do najważniejszych zabiegów w celu ograniczenia ryzyka sanitarnego należy:

- wszystkie urządzenia małej infrastruktury sportowo – rekreacyjnej muszą posiadać certyfikat zgodności z obowiązującą normą,
- właściwa lokalizacja nowo powstających placów zabaw i piaskownic,
- zabezpieczenie terenów przed dostępem psów, kotów i innych zwierząt,
- całkowita wymiana piasku w piaskownicach, co najmniej raz przed sezonem letnim oraz 2 razy w jego trakcie,
- bieżąca konserwacja i naprawa sprzętu służącego do zabawy,
- stosowanie właściwych oznaczeń,
- umieszczanie w miejscach przeznaczonych do zabaw i rekreacji regulaminów określających zasady bezpiecznego korzystania z obiektów małej infrastruktury sportowo – rekreacyjnej

Ponadto ważnym elementem jest rygorystyczne egzekwowanie prawa miejscowego w sprawie utrzymania czystości i porządku na terenie miasta i gmin, w szczególności zapisów

dotyczących obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

Przepisy prawne dotyczące eksploatacji obiektów małej infrastruktury sportowo – rekreacyjnej.

Stosownie do art. 3 pkt 4 lit. c ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, ze zm.), piaskownice, place zabaw, siłownie plenerowe, skateparki, parki do parkoura, street workout parki, parki linowe należą do grupy obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej.

Urządzenia zamontowane na placu zabaw, muszą spełniać wymagania przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047, ze zm.), implementującej dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Stosowane normy europejskie dla placów zabaw to: EN 1176 oraz EN 1177 (ich polskie wersje oznaczone są: PN-EN 1176 dla urządzeń na placach zabaw oraz PN-EN 1177 nawierzchni).

Właściciele publicznych placów zabaw, czyli m.in. urzędy miast, gmin, szkoły, przedszkola, a także spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe, powinni nabywać wyłącznie urządzenia zgodne z przywołaną powyżej normą PN-EN 1176 (zgodność potwierdzona certyfikatem lub deklaracją zgodności).

W świetle przepisów Prawa budowlanego odpowiedzialność za utrzymywanie obiektów budowlanych, w tym obiektów małej architektury, w należytym stanie technicznym i estetycznym w sposób niedopuszczający do nadmiernego pogorszenia ich właściwości użytkowych i sprawności technicznej ponosi ich właściciel lub zarządca, który ma obowiązek poddawać powyższe obiekty kontroli okresowej przynajmniej raz na pięć lat.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 ze zm.), właściciel, posiadacz lub zarządzający nieruchomością są obowiązani utrzymywać ją w należytym stanie higieniczno-sanitarnym w celu zapobiegania zakażeniom i chorobom zakaźnym, w szczególności:

- prowadzić prawidłową gospodarkę odpadami i ściekami,
- zwalczać gryzonie, insekty i szkodniki,
- usuwać padłe zwierzęta z nieruchomości,
- usuwać odchody zwierząt z nieruchomości.

Zagrożenia związane z zanieczyszczonej piaskownicy i piasku



Właściciel, posiadacz lub zarządzający piaskownicami powinni zabezpieczać je przed zanieczyszczeniem. Stałe zabezpieczanie piaskownic poprzez np. ogradzanie terenów zabaw lub piaskownic, zasłanianie piaskownicy na noc i w innych okresach jej nieużytkowania, ma przede wszystkim służyć niedopuszczeniu do zanieczyszczenia piaskownicy i piasku przez psy, koty, ptaki oraz inne zwierzęta, a także chronić przed innymi zagrożeniami mogącymi pogorszyć stan sanitarny piasku.

Jednocześnie konieczna jest wymiana piasku w piaskownicach co najmniej przed oraz w trakcie sezonu letniego, a także każdorazowo po stwierdzeniu w nim obecności widocznych zanieczyszczeń (odpadów, odchodów zwierzęcych i innych) stwarzających zagrożenie dla zdrowia ludzi, szczególnie dzieci, z uwagi na ich słabo rozwinięty układ odpornościowy. Obowiązek wymiany piasku w piaskownicach wynika z potrzeby zminimalizowania zagrożenia chorobami pasożytniczymi, odzwierzęcymi, zakaźnymi.

W celu zabezpieczenia dziecka przed odzwierzęcymi chorobami pasożytniczymi (tasiemczyca, glistnica, toksokaroza) rodzice oraz wychowawcy przedszkolni powinni zwracać uwagę na to, aby dzieci nie wchodziły do piaskownicy z cukierkami i gumami do żucia, nie jadły podczas zabawy w piaskownicach, a po opuszczeniu piaskownicy dokładnie myły ręce i twarz.

Warto wskazać, że pasożyty mogą wywołać groźne choroby – toksoplazmozę, którą można się zarazić przez kontakt z odchodami kota i toksokarozę, którą wywołuje glista psia, znajdująca się w psich odchodach. Toksokarozę leczy się wyłącznie w szpitalu, przy czym choroba ta niesie ze sobą ryzyko groźnych powikłań. Bakteriami, mogącymi występować w zanieczyszczonym piasku są m.in. bakterie z grupy coli – mogące wywołać nawet

posocnicę (czyli sepsę) oraz bakterie salmonelli – powodujące poważne zatrucia pokarmowe.

Systematyczna wymiana piasku w piaskownicach użytkowanych, przy jednoczesnym stosowaniu fizycznych barier chroniących przed dostępem zwierząt oraz innymi zagrożeniami mogącymi pogorszyć stan sanitarny piasku stanowi najskuteczniejszą metodę utrzymywania jego czystości oraz minimalizuje zagrożenia jakie mogą być związane z jego zanieczyszczeniem.

Więcej informacji o salmonellozie, toksoplazmozie i toksokarozie można znaleźć na stronie GIS w artykule o chorobach zakaźnych.